

Țuca Zbârcea & Asociații, pentru a patra oară pe podiumul The Lawyer

Joi, 10 martie: Ieri, la Londra, Țuca Zbârcea & Asociații a fost aleasă Firma de avocatură a Anului în România, în cadrul ceremoniei The Lawyer European Awards, organizată de prestigioasa publicație britanică The Lawyer.

În prezența a peste 250 de avocați și consilieri juridici, The Lawyer, cel mai apreciat jurnal periodic din Marea Britanie dedicat pieței de avocatură, a anunțat laureații ediției 2016 a premiilor The Lawyer European Awards. Anual, The Lawyer recompensează firmele de avocatură cu performanțe deosebite, precum și liderii care, prin decizii strategice și management vizionar, au avut un aport semnificativ în evoluția și dezvoltarea business-ului în ultimele 12 luni.

În cadrul ceremoniei din acest an au fost acordate 24 de premii, câștigătorii fiind desemnați de un juriu format din 25 de avocați și consilieri juridici din cadrul unor cunoscute firme de avocatură precum Slaughter and May, Arnold & Porter, Mishcon de Reya, Travers Smith, Shoosmiths, Walker Morris, Winston & Strawn, Paul Hastings, Osborne Clarke International, respectiv corporații precum HBO, Aviva, Linde, Tsys, Orwell Group, Unisys etc.

Lista nominalizărilor pentru premiul „**Firma de Avocatură a Anului**” din România a inclus 7 jucători de pe plan local, deopotrivă firme independente și internaționale. Câștigătorul categoriei, la finele procedurii de jurizare, a fost Țuca Zbârcea & Asociații, potrivit anunțului The Lawyer.

Prezent la gala de premiere de la Londra, Gabriel Zbârcea, Managing Partner, a declarat: „Acest trofeu reconfirmă locul pe care Țuca Zbârcea & Asociații îl ocupă în rândul firmelor

de avocatură europene. El se cuvine mai întâi de toate avocaților și echipei noastre care trudesce pentru a oferi servicii de calitate 24 de ore din 24. Se cuvine clienților noștri care au crezut și cred în noi, în valoarea acestei firme. Nu îl ultimul rând, colegilor noștri din celelalte firme de avocați alături de care am clădit de 20 ani o piață a serviciilor juridice competitivă, provocatoare, similară cu cele din țările cu tradiție în avocatura de business”.

Marcând o premieră la nivel local, Țuca Zbârcea & Asociații și-a adjudecat patru trofee The Lawyer în decursul ultimilor 6 ani. Astfel, în 2010, la Berlin, firma fondată de avocații Florentin Țuca și Gabriel Zbârcea era desemnată **„Firma de Avocatură a Anului în Europa de Est și Balcani”**. Peste alți doi ani, Florentin Țuca devenea primul avocat român distins cu trofeul **„Managing Partner-ul Anului în Europa”**, în cadrul unei ceremonii organizate la Monte Carlo. În 2014, juriul The Lawyer avea să acorde Țuca Zbârcea & Asociații titlul de **„Firma de Avocatură a Anului”** din România, performanță repetată în 2016.

Lista completă a firmelor nominalizate la premiile The Lawyer European Awards este disponibilă pe site-ul publicației britanice – <http://www.thelawyereuropeanevent.com/shortlist>

ICCJ – Excepție de nelegalitate a art. 191 alin. (4) din H.G. nr. 1025/2006

Legislație relevantă:

Legea nr. 554/2004, art. 4

Sunt legale prevederile art. 19¹ alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, prevederi care, în vederea instituirii unui tratament unitar pentru situații des întâlnite în practică, în care există o fracțiune de lună până la ziua nașterii copilului, stabilesc faptul că pentru luna în care s-a născut copilul se vor avea în vedere veniturile din luna anterioară celei în care s-a născut copilul.

Soluția legislativă de asimilare a acestei fracții cu cea de-a douăsprezecea lună din termenul de 12 luni stabilit de lege nu este contrară actelor normative cu valoare juridică superioară și nu este de natură să-i prejudicieze pe beneficiarii indemnizației de creștere a copilului, deoarece prin reglementarea în mod unitar a modalității de calcul a indemnizației pentru luna în care s-a născut copilul se elimină dificultățile ivite în determinarea sumei cuvenite în raport cu data nașterii copilului, când aceasta este diferită de data de 1 a lunii respective și când, nu ar fi avut în vedere venitul integral din acea lună, ci numai fracțiunea corespunzătoare până în ziua în care s-a născut copilul.

Decizia nr. 6585 din 9 octombrie 2013

Prin încheierea dată în dosarul nr. 5.563/111/CA/2011 în ședința publică de la 27 septembrie 2012, Curtea de Apel Oradea – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus, în baza dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 554/2004, sesizarea instanței de contencios administrativ pentru soluționarea excepției de nelegalitate invocată de reclamanta PMO cu privire la prevederile art. 19¹ alin. 4 în Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006.

În motivarea excepției, reclamanta a susținut că, prin reglementarea contestată, care prevede că baza de calcul a indemnizației pentru creșterea copilului în luna în care s-a născut copilul este venitul realizat în luna anterioară, se adaugă în mod nelegal la legea specială în materie și anume, la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, care în art. 1 a recunoscut persoanelor îndreptățite dreptul de a beneficia de o indemnizație lunară reprezentând 75% din media veniturilor realizate în ultimele 12 luni.

Reclamanta a mai arătat că Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 este un act normativ cu valoare juridică inferioară, care nu poate modifica legea pentru aplicarea căreia a fost emis și din acest motiv, prevederea contestată trebuie interpretată ca o normă de protecție a mamei care, realizând venituri mai mici în luna în care naște copilul, are dreptul să beneficieze de același salariu ca acela obținut în luna anterioară.

În interesul pârâtului Guvernul României a formulat cerere de intervenție Ministerul Muncii Familiei și Protecției Sociale, solicitând să fie respinsă ca nefondată excepția de nelegalitate, cu motivarea că, dispozițiile criticate sunt în concordanță cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, care reglementează modul de calcul a indemnizației pentru creșterea copilului.

Curtea de Apel Oradea – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a pronunțat sentința nr. 8/CA/2013 – P.I. din 25 ianuarie 2013, prin care a respins cererea de intervenție accesorie formulată de Ministerul Muncii Familiei și Protecției Sociale, a admis excepția de nelegalitate invocată de reclamanta PMO și a constatat nelegalitatea dispozițiilor art. 19/1 alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 1682/2008, care prevede că, pentru

luna în care s-a născut copilul se ia în calcul venitul realizat în luna anterioară celei în care s-a născut copilul.

Instanța de fond a reținut că această dispoziție contravine prevederilor art. 1 alin. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, potrivit căreia, pentru copiii născuți, adoptați, încredințați în vederea adopției, luați în plasament, în plasament în regim de urgență sau tutelă până la data de 31 decembrie 2010, persoanele care în ultimul an anterior nașterii copilului ori producerii evenimentelor menționate, au realizat timp de 12 luni venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit Legii nr. 57/2003 privind Codul fiscal, beneficiază de concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani, precum și de o indemnizație lunară reprezentând 85% din media veniturilor realizate în ultimele 12 luni.

Având în vedere că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 se referă la media veniturilor realizate în ultimele 12 luni, instanța de fond a considerat că norma juridică instituită prin reglementarea contestată este de natură să o prejudicieze pe reclamantă, în condițiile în care aceasta nu își poate valorifica la calculul indemnizației pentru creșterea copilului veniturile mai mari realizate în luna în care a intervenit nașterea copilului.

În aprecierea judecătorului fondului, actul normativ cu forță juridică superioară se referă la veniturile din ultimele 12 luni, fără a cuprinde nici o precizare similară celei din textul a cărei nelegalitate s-a invocat pe cale de excepție.

Împotriva acestei sentințe, au declarat recurs pârâtul Guvernul României și intervenientul Ministerul Muncii Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice,

solicitând ca, în temeiul dispozițiilor art. 304 pct. 9 și art. 304/1 Cod procedură civilă, să fie modificată hotărârea atacată, în sensul respingerii excepției de nelegalitate, în principal ca inadmisibilă, iar în subsidiar, ca neîntemeiată și admiterii cererii de intervenție accesorie.

Ca prim motiv de recurs, s-a invocat aplicarea greșită a dispozițiilor art. 4 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, arătându-se că excepția de nelegalitate poate avea ca obiect numai actele administrative cu caracter individual, astfel că este inadmisibilă excepția invocată cu privire la un act administrativ cu caracter normativ, cum este actul dedus judecății în prezenta cauză și pentru care legea instituie o altă procedură de contestare.

Prin cel de-al doilea motiv de recurs, invocat pe fondul pricinii, recurenții au susținut că prima instanță a interpretat greșit dispozițiile art. 19¹ alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului.

Recurenții au criticat concluzia instanței de fond că indemnizația pentru creșterea copilului se raportează la veniturile realizate din ultimele 12 luni și că se ajunge la situația de a se avea în vedere doar veniturile realizate în ultimele 11 luni, în condițiile în care se prevede că pentru ultima lună se vor avea în vedere veniturile din luna anterioară celei în care s-a născut copilul.

În dezvoltarea criticii, s-a arătat că excepția de nelegalitate este nefondată, deoarece sintagma „în ultimele 12 luni anterior datei nașterii copilului” trebuie înțeleasă numai prin interpretare sistematică a actului și prin coroborare cu acestea.

Astfel, recurenții au învederat că, prevederile art. 19/1 alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 instituie un tratament unitar pentru situații des întâlnite în practică, în care există o fracțiune de lună până la ziua nașterii copilului și legiuitorul a ales soluția de a asimila această fracțiune cu cea de-a douăsprezecea lună din termenul de 12 luni stabilit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005.

Din acest motiv, s-a apreciat că această prevedere a fost introdusă tocmai în vederea asigurării unui tratament echitabil pentru toate persoanele care îndeplinesc condițiile de acordare a indemnizației pentru creșterea copilului, ținându-se cont de faptul că, nașterea unui copil sau o situație de adopție, plasament sau tutelă se poate înregistra oricând pe parcursul unei luni și pentru a nu defavoriza persoanele aflate în aceste situații din punct de vedere al nivelului veniturilor și respectiv, al stabilirii cuantumului indemnizației pentru creșterea copilului.

Ca argument pentru lipsa de temei a excepției de nelegalitate s-a invocat elaborarea actului contestat în baza art. 108 din Constituția României, republicată, art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 și cu respectarea Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și a Regulamentului privind procedurile pentru supunerea proiectelor de acte normative spre aprobarea Guvernului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 50/2005.

Considerentele Înaltei Curți asupra recursurilor:

1. Aspecte de fapt și de drept relevante

Inadmisibilitatea excepției de nelegalitate a fost invocată neîntemeiat ca prim motiv de recurs, constatându-se că, prin

dispozițiile art. 4 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 262/2007, nu a fost restrâns domeniul de aplicare a acestui mijloc procedural și deci pe calea incidentă a excepției de nelegalitate poate fi contestată legalitatea actelor administrative cu caracter individual și a celor cu caracter normativ, cum este cazul actului contestat în prezentul litigiu.

Recursurile declarate în cauză vor fi admise pentru motivul comun de modificare formulat în baza art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă pentru aplicarea greșită a legii, care a determinat pronunțarea unei soluții contrare legii de admitere a excepției de nelegalitate.

Excepția de nelegalitate invocată de intimata – reclamantă PMO are ca obiect dispozițiile art. 19/1 alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, care prevăd că, pentru luna în care s-a născut copilul, se ia în calcul venitul realizat în luna anterioară celei în care s-a născut copilul.

Nelegalitatea normei care stabilește baza de calcul pentru indemnizația de creștere a copilului în luna în care acesta s-a născut a fost invocată în raport cu prevederile art. 1 alin. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, cu modificările și completările ulterioare și art. 19¹ alin. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006.

Conform dispozițiilor art. 1 alin. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 1 ianuarie 2009, persoanele care, în ultimul an anterior nașterii copilului, au realizat timp de 12 luni venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, beneficiază de concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului

cu handicap, de până la 3 ani, precum și de o indemnizație lunară în cuantum de 600 lei sau, opțional, în cuantum de 85% din media veniturilor realizate pe ultimele 12 luni, dar nu mai mult de 4.000 lei.

În aplicarea acestui act normativ, normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 prevăd în art. 19/1 alin. 2 că, baza de calcul a indemnizației pentru creșterea copilului se determină ca sumă totală a veniturilor realizate în ultimele 12 luni anterior datei nașterii copilului și împărțită la 12.

Norma cuprinsă în art. 19¹ alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 reglementează exclusiv baza de calcul pentru indemnizația de creștere a copilului în luna în care acesta s-a născut, fără a modifica modalitatea de calcul stabilită prin prevederile legale susmenționate.

Elaborarea acestei norme s-a impus în scopul asigurării unui tratament unitar al situațiilor concrete, în care există o fracțiune de lună până la ziua nașterii copilului, cu excepția cazului în care acesta se naște pe data de 1 a unei luni.

Soluția legislativă de asimilare a acestei fracții cu cea de-a douăsprezecea lună din termenul de 12 luni stabilit de lege nu este contrară actelor normative cu valoare juridică superioară și nu este de natură să-i prejudicieze pe beneficiarii indemnizației de creștere a copilului, deoarece prin reglementarea în mod unitar a modalității de calcul a indemnizației pentru luna în care s-a născut copilul se elimină dificultățile ivite în determinarea sumei cuvenite în raport cu data nașterii copilului, când aceasta este diferită de data de 1 a lunii respective și când, nu ar fi avut în vedere venitul integral din acea lună, ci numai fracțiunea corespunzătoare până în ziua în care s-a născut copilul.

În consecință, prevederea cuprinsă în art. 19¹ alin. 4 din

Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 este conformă legii în baza căreia a fost adoptată cu respectarea limitelor competenței de reglementare a autorității emitente, dat fiind că, nu se adaugă la lege un alt mod de calcul pentru indemnizația de creștere a copilului, stabilindu-se cazul particular al acestei indemnizații pentru luna în care s-a născut copilul tocmai în vederea asigurării unui tratament echitabil pentru toate persoanele care îndeplinesc condițiile de acordare a indemnizației respective, ținându-se cont de faptul că, nașterea unui copil sau o situație de adopție, plasament sau tutelă se poate înregistra oricând pe parcursul unei luni și nu pentru a defavoriza persoanele aflate în asemenea situații din punct de vedere al veniturilor și al stabilirii cuantumului indemnizației.

Legalitatea dispozițiilor art. 19¹ alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 se constată nu numai față de conformitatea acestora cu întregul conținut al reglementării din actul respectiv și cu prevederile actului normativ cu valoarea juridică superioară, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, dar și față de respectarea normelor de tehnică legislativă cuprinse în Legea nr. 24/2000 și în Regulamentul privind procedurile pentru supunerea proiectelor de acte normative spre adoptare Guvernului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 50/2005.

Astfel, se reține că, actul administrativ contestat în cauză a fost adoptat de executiv prin însușirea proiectului inițiat de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu atribuții și competențe în domeniu și a fost avizat de autoritățile publice interesate în aplicarea acestuia și de Ministerul Justiției, care avizează proiectele de acte normative, inclusiv din punct de vedere al legalității, încheind succesiunea operațiilor din etapa de avizare.

Pentru considerentele care au fost expuse, Înalta Curte va admite recursurile și va modifica hotărârea atacată, în sensul că, va admite cererea de intervenție accesorie formulată în interesul pârâtului Guvernul României de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, prin transmiterea calității procesuale a autorității care a inițiat proiectul de hotărâre, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei. Pe cale de consecință, va fi respinsă ca neîntemeiată excepția de nelegalitate a dispozițiilor art. 19/1 alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 invocată de reclamanta PMO.

Soluția instanței de recurs și temeiul juridic al acesteia

În baza dispozițiilor art. 312 alin. 1 Cod procedură civilă și art. 20 din Legea nr. 554/2004, Înalta Curte a admis recursurile și pentru motivul de recurs prevăzut de art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, a modificat sentința instanței de fond, în sensul că, admitterii cererii de intervenție accesorie formulată în interesul pârâtului Guvernul României de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și respingerii ca neîntemeiată a excepției de nelegalitate a dispozițiilor art. 19¹ alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006.

Comisia Europeană lansează Raportul de țară 2016

Reprezentanța Comisiei Europene în România a organizat, în parteneriat cu Ministerul Finanțelor Publice, o dezbatere despre raportul de țară privind economia românească, publicat

în data de 26 februarie 2016. Raportul menționează progresele înregistrate de România și atrage atenția privind riscurile reprezentate de măsurile fiscale și de salarizare luate în afara programului anual de bugetare. Totodată, Comisia Europeană încurajează **relansarea investițiilor, continuarea reformelor structurale** și asumarea unor **politici fiscale responsabile**, acestea fiind de altfel prioritățile pentru 2016 ale Semestrului european, instrumentul de coordonare la nivel european a politicilor economice naționale. În plus, săptămâna aceasta, Comisia Europeană a anunțat ieșirea României din grupul țărilor care înregistrează dezechilibre macroeconomice.

„Creșterea economică în România este sustenabilă și se bazează pe investiții. Rata investițiilor a fost printre cele mai ridicate la nivel european, ajungând la 24,9% din PIB, și ne așteptăm să crească pe termen mediu. Suntem conștienți că pentru menținerea acestor tendințe pozitive avem nevoie de continuarea și accelerarea reformelor structurale”, a declarat Ministrul Finanțelor Publice, Anca Dragu.

“Remarcăm cu toții creșterea economică înregistrată de România în ultimii ani. Avem de-a face cu o situație paradoxală: România se află în topul creșterii în Uniunea Europeană, dar în același timp este și în topul sărăciei. Aceasta înseamnă că modelul de creștere nu lucrează în beneficiul cetățenilor. Comisia Europeană dorește să se asigure că evoluția economiei României este echilibrată, având drept model de competitivitate calitatea și inovarea în locul costurilor reduse cu forța de muncă”, a declarat dna **Angela Filote**, șeful Reprezentanței Comisiei Europene în România, în deschiderea conferinței.

Conferința de lansare a Raportului de țară a oferit posibilitatea participanților de a discuta și aduna opinii asupra diferitelor aspecte menționate în document. Aceste opinii vor fi utilizate în elaborarea de către Comisia Europeană a recomandărilor specifice de țară din luna mai 2016.

Context

La evenimentul din data de 9 martie au participat **dna Anca Dana Dragu**, ministrul Finanțelor Publice, **dna Claudia Ana Costea**, ministrul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, **dl Liviu Voinea**, viceguvernator al Băncii Naționale, **dl Cristian Ghinea**, consilier de stat la Cancelaria Primului Ministru, și **dna Ioana Bivolaru**, director general la Ministerul Afacerilor Externe. Comisia Europeană a fost reprezentată de d-nii **Servaas Deroose**, director-general adjunct, și **Stefan Olsson**, director, precum și alți oficiali implicați în procesul de monitorizare a guvernantei economice. La dezbateri au participat și alți reprezentanți ai autorităților române, precum și ai mediului de afaceri, academic și ai societății civile.

În noiembrie 2015, Comisia Europeană a prezentat **Analiza anuală a creșterii**, punctul de pornire al Semestrului european 2016. La finalul lunii februarie 2016 au fost publicate **rapoartele de țară** ce analizează politicile economice și sociale ale statelor membre.

Statele membre urmează să transmită Comisiei Europene, în aprilie, . Pe baza acestora și a rapoartelor de țară, Comisia va prezenta **recomandări specifice pentru fiecare stat membru**.

Pagini utile

[Pagina de internet a conferinței](#)

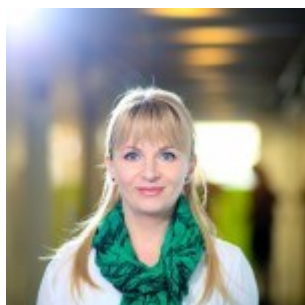
Tinerii care intră pe piața

muncii vin cu o nouă abordare

Studiu EY: Românii gestionează mai greu echilibrul între viața personală și cea profesională, însă tinerii care intră pe piața muncii vin cu o nouă abordare

Românii percep mai acut decât locuitorii altor țări modificările din ultimii trei ani, cu impact asupra echilibrului dintre viața personală și cea profesională. De asemenea, ei lucrează mai multe ore suplimentare decât angajații din alte țări și beneficiază de flexibilitate la locul de muncă doar de la un anumit nivel de senioritate în sus, arată concluziile studiului „*Generațiile urbane și prioritățile lor*” publicat astăzi de EY România.

EY a realizat acest studiu în contextul schimbărilor rapide care au loc în întreaga lume și a diferențelor de abordare între generațiile care sunt în prezent active pe piața muncii. Scopul acestei analize este de a înțelege modul în care generațiile urbane din România gestionează echilibrul între viața personală și cea profesională, dar și tendințele specifice generațiilor din România, în comparație cu celelalte țări analizate de EY la nivel global. Studiul derulat de EY în România are la bază 2562 de răspunsuri la un chestionar online, provenind de la respondenți din mediul urban cu vârsta între 18 și 55+ ani.

„Suntem la începutul unei etape de transfer a responsabilității de la o generație la alta. Acest lucru se întâmplă, ca de fiecare dată în istorie, printr-un amplu proces de schimbare intenționată, de învățare și de adaptare. Avem nevoie de o maturizare a relațiilor dintre generații, iar acest lucru va fi posibil doar prin exercițiul leadership-ului autentic”, spune Andreea Mihnea, Director Resurse Umane, EY România.

În ultimii 3 ani gestionarea programului vieții profesionale a devenit mai dificilă

Peste jumătate (51%) dintre respondenți consideră că este mai dificil acum decât în urmă cu trei ani să gestioneze echilibrul între viața personală și cea profesională, în timp ce 26% apreciază că este mai ușor de păstrat echilibrul în prezent.

Românii percep mai acut decât restul țărilor de la nivel global modificările din ultimii trei ani, cu impact asupra echilibrului dintre viața personală și cea profesională. Percepție similară există în Germania, unde 49% dintre respondenții la studiul similar derulat de EY la nivel global au spus că este mai dificil acum decât în urmă cu trei ani să gestioneze echilibrul între viața personală și cea profesională, urmată de Japonia (44%).

Cei care au copii au resimțit într-o măsură mai mare dificultatea gestionării echilibrului între viața personală și cea profesională în ultimii trei ani – 56% dintre respondenții care sunt părinți spun că a fost mai dificil să facă acest lucru, în comparație cu 50% dintre cei care nu au copii. Comparativ cu restul țărilor, părinții din România au resimțit cel mai acut dificultățile din ultimii trei ani, urmați de părinții din Germania (54%) și Japonia (46%).

Numărul mediu de ore lucrate pe săptămână este în creștere

Jumătate dintre respondenți susțin că numărul de ore de lucru a crescut în ultimii trei ani față de perioada anterioară, în timp ce doar 14% spun că numărul orelor lucrate a scăzut în această perioadă. Cel mai mult resimt creșterea numărului de ore de lucru cei din generația Y (52%), în timp ce jumătate dintre cei din generația Boomers spune că numărul orelor lucrate a rămas constant pe parcursul ultimilor trei ani.

De asemenea, peste 70% dintre respondenții care sunt angajați în muncă susțin că lucrează ore suplimentare, iar 34% lucrează

chiar mai mult de 46 de ore pe săptămână. Generația X și generația Boomers lucrează cele mai multe ore suplimentare – peste 46 de ore pe săptămână, în timp ce cei din generația Y par cei mai ponderați în abordarea orelor suplimentare – majoritatea dintre ei (41%) lucrând până în 45 de ore pe săptămână.

86% dintre respondenții cu responsabilități manageriale din România spun ca lucrează ore suplimentare – aproape dublu față de managerii din Germania (45%) sau Marea Britanie (34%). Totuși, potrivit statisticilor Eurostat, productivitatea muncii în România e de șase ori mai mică decât media în Europa, de 7,5 ori mai mică decât în Germania și de opt ori față de Olanda.

Decizii luate în legătură cu viața personală și profesională în ultimii 3 ani

Aproape jumătate (47%) dintre respondenți și-au schimbat locul de muncă în ultimii trei ani din motive financiare, iar o treime a decis să își păstreze locul de muncă în această perioadă, pe aceleași considerente. Cei mai stabili la locul de muncă în perioada 2012-2015 au fost cei din generația Boomers (61%), procentul înjumătățind-se de la o generație la următoarea: generația X (36%), generația Y (19%).

Aproape jumătate dintre respondenții angajați în muncă au renunțat la activitățile de relaxare din motive financiare în ultimii trei ani, în timp ce 28% au amânat achiziționarea sau închirierea unei locuințe personale, iar 14% au amânat decizia de a avea primul copil din aceleași motive. În special cei din generația Boomers au ales să renunțe la activitățile de relaxare în ultimii 3 ani (64%), generațiile X și Y fiind mai puțin dispuse să facă acest lucru. În schimb, 14% dintre respondenții cu vârsta între 34 și 49 de ani au amânat decizia de a avea primul copil din motive financiare, iar 6% dintre ei pe aceea de a avea încă un copil.

Factori ce contribuie la realizarea unui echilibru între viața privată și cea profesională

Factorii cei mai importanți pentru asigurarea unui echilibru între viața privată și cea profesională sunt respectarea normelor legale legate de recompensarea orelor suplimentare (61%), posibilitatea de a programa fără restricții zilele de concediu de odihnă (54%) și respectarea reglementărilor privind concediul de creștere a copilului și revenirea la locul de muncă după acest concediu (46%).

Aproape jumătate (46%) dintre respondenții angajați în muncă beneficiază însă de o formă de program flexibil, în timp ce doar 5% lucrează pe bază de proiect sau la cerere. Peste jumătate (51%) dintre respondenții care fac parte din generația Y nu beneficiază de program flexibil, deși nevoia de flexibilitate este mult mai pronunțată în rândurile acestei generații, conform numeroaselor studii derulate la nivel global.

În prezent, angajații care beneficiază în cea mai mare măsură de program flexibil sunt cei care fac parte din generația Boomers: 53% dintre ei au o formă de program flexibil, iar 7% lucrează pe bază de proiect. De asemenea, respondenții care ocupă o poziție de conducere beneficiază într-o măsură mai mare de program flexibil (53%), față de cei care nu sunt manageri (43%).

„Noile generații vin cu o voință puternică de a gestiona mai bine echilibrul între viața personală și cea profesională. Este poate cea mai frumoasă promisiune pentru viitor – promisiunea unor oameni mai fericiți și mai sănătoși, a unor relații mai armonioase în mediul de lucru și în familie și, cel mai important, promisiunea unei investiții valoroase în copiii care se nasc acum”, adaugă Oana Gorbănescu, Corporate Communication Officer, EY România.

Schimbări pentru a gestiona mai bine echilibrul dintre viața

personală și profesională

Aproape 30% dintre respondenți consideră că munca este o parte importantă din identitatea lor, în timp ce pentru aproape jumătate (46%), munca reprezintă doar un mijloc de trai și de susținere a stilului de viață. Cel mai mult integrează munca în identitatea personală respondenții care fac parte din generația Boomers (53%), față de cei din generația X (37%), respectiv Y (27%).

Peste jumătate dintre respondenți (58%) și-au schimbat sau ar fi dispuși să își schimbe locul de muncă, iar 40% s-au mutat / s-ar muta în altă țară pentru a gestiona mai bine echilibrul între viața personală și cea profesională. Respondenții din generația Boomers sunt mai degrabă dispuși să se mute în altă țară (20%) pentru a gestiona echilibrul între viața personală și cea profesională decât să se mute în alt oraș din România (6%).

„Am plecat la drum cu analiza noastră pentru a înțelege diferențele între generațiile din România și dinamica relațiilor dintre acestea. Dar am ajuns să înțelegem mai degrabă asemănările dintre ele și să vedem teritoriul comun pe care acestea se pot întâlni pentru a lucra mai bine împreună. Doar prin colaborare, acceptare și încredere putem construi o lume care să funcționeze mai bine și mâine”, concluzionează Elena Badea, Director de Marketing, EY România.

Ministerul Finanțelor Publice

propune majorarea bugetului alocat schemei de ajutor de stat

Ministerul Finanțelor Publice propune majorarea bugetului alocat schemei de ajutor de stat de stimulare a investițiilor cu impact major în economie de la 100 de milioane de euro anual, la 145 de milioane de euro anual, echivalent în lei, cu încadrarea în prevederile bugetare anuale aprobate.

Decizia vine în urma interesului deosebit manifestat de un număr în creștere de investitori pentru realizarea unor investiții de mare anvergură, cu importante efecte în economie, orientate spre sectoarele de activitate de vârf. Totodată, în prezent, pentru întreprinderile mari care intenționează realizarea unor astfel de investiții nu mai există un alt mecanism de finanțare la nivel național.

Ministerul Finanțelor Publice propune și modificarea mecanismului de înregistrare a proiectelor și selectare a beneficiarilor, criteriile de departajare fiind cuantificabile și transparente, stabilite pe bază de punctaj. Scopul este acela de a asigura un tratament egal întreprinderilor și eficientizarea procesului de evaluare cu încadrarea, totodată, în bugetele alocate schemei. De asemenea, este luată în calcul introducerea și clarificarea anumitor definiții și reglementări specifice în vederea corelării cu prevederile legislației europene în materie.

Menționăm că mecanisme similare de stimulare a atragerii de investiții sunt practicate de majoritatea statelor membre ale Uniunii Europene, în conformitate cu legislația comunitară în domeniul ajutorului de stat, și reprezintă un criteriu determinant în procesul de alegere a locațiilor pentru amplasarea viitoarelor investiții.

Ministerul Finanțelor Publice implementează, începând cu luna noiembrie 2014, schema de ajutor de stat aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.807/2014 care are ca obiectiv stimularea investițiilor cu impact major în economie.

În prezent, înregistrarea cererilor de finanțare în baza schemei se realizează în sesiune continuă până la atingerea nivelului bugetului anual alocat schemei. Înregistrarea Cererilor de acord pentru finanțare a fost suspendată începând cu data de 26.06.2015 urmare a atingerii nivelului bugetului anual alocat schemei. [Bilanțul la 31.12.2015 al implementării.](#)

Pot beneficia de ajutor de stat în baza schemei instituite prin Hotărârea Guvernului nr.807/2014, întreprinderile care realizează proiecte de investiții cu o valoare totală, fără T.V.A., de minimum 10 milioane de euro.

Ajutorul de stat se acordă întreprinderilor după efectuarea totală sau parțială a cheltuielilor eligibile aprobate prin acordurile pentru finanțare, sub formă de sume nerambursabile, în limita intensității maxim admisibile conform Hărții ajutoarelor regionale pentru România valabilă pentru perioada 2014-2020.

Sunt considerate cheltuieli eligibile, costurile fără T.V.A. aferente realizării, respectiv achiziționării de active corporale și necorporale, precum și cheltuielile privind închirierea construcțiilor, aferente investiției inițiale. Perioada de derulare a schemei este 2014-2020 pentru emiterea de acorduri pentru finanțare, respectiv 2015-2023 pentru plata ajutorului de stat.

Deschiderea următoarei sesiuni de înregistrare a cererilor de finanțare în baza schemei de ajutor de stat instituite prin Hotărârea Guvernului nr. 807/2014 va fi comunicată pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice cu cel puțin 30 de zile înainte.

Proiectul de act normativ pentru modificarea schemei de ajutor

de stat instituită prin Hotărârea Guvernului nr. 807/2014, însoțit de Nota de fundamentare, a fost publicat pentru consultare publică pe site-ul ministerului, la secțiunea [Transparență decizională – Proiecte acte normative](#). Toți cei interesați pot transmite eventuale propuneri, sugestii sau opinii la adresa: publicinfo@mfinante.ro.

Peste 40.500 de utilizatori înregistrați în Spațiul Privat Virtual

Numărul celor care s-au înregistrat în Spațiul Privat Virtual a depășit 40.500 de utilizatori, potrivit bilanțului Agenției Naționale de Administrare Fiscală realizat în martie 2016. Sunt peste 215.000 de documente solicitate și descărcate din Spațiul Privat Virtual, altele decât adeverințe de venit certificate de atestare fiscală.

Serviciul online al ANAF îi ajută pe contribuabili să afle mai ușor și mai rapid ce obligații fiscale au de plată și conturile de trezorerie unde le pot achita. Plățile se pot face prin virament bancar sau prin ordin de plată, dar și prin serviciile de plăți online ale băncilor comerciale. O alternativă este și tipărirea notelor de plată către trezorerie. Odată înregistrați în Spațiul Privat Virtual, contribuabilii vor primi confirmarea plății, indiferent de modalitatea în care aceasta a fost făcută prin ordin de plată, în numerar la ghișeul Trezoreriei, prin mandat poștal la oficiile Poștei Române sau prin virament în contul tranzitoriu al Ministerului Finanțelor Publice.

Din SPV se pot descărca deciziile de impunere din 2013 încoace

și se poate verifica modul în care au declarat angajatorii contribuțiile de asigurări sociale. Cu ajutorul unui calculator conectat la Internet, se pot depune gratuit formularele 200, 220 și 230. Tot online, se pot solicita și elibera de către Ministerul Finanțelor Publice-ANAF adeverințe de venit electronice și certificate de atestare fiscală. în SPV se găsește un istoric al fluxului de documente transmise și eliberate de ANAF.

Serviciul este disponibil în toată țara și se află într-o continuă dezvoltare și diversificare.

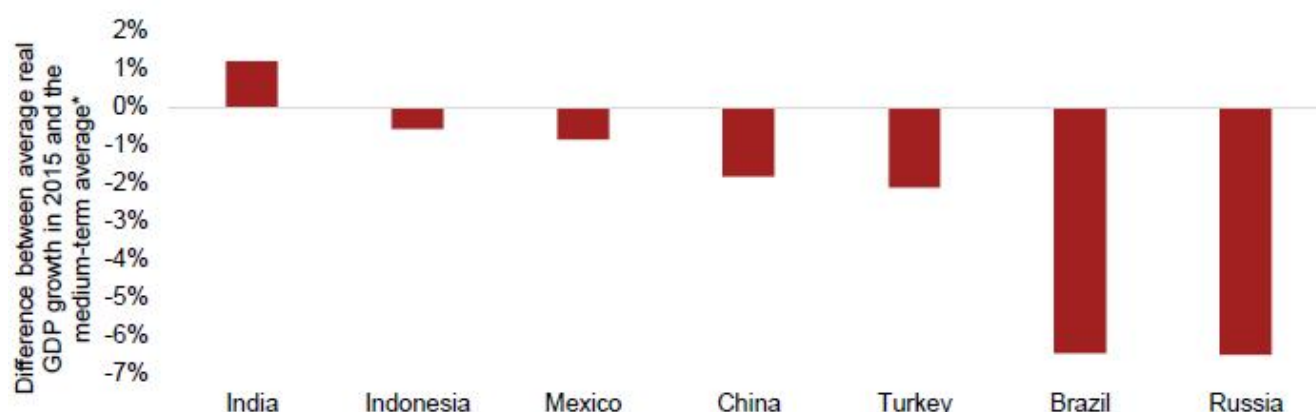
Cât de îngrijorătoare este situația piețelor emergente?

Aprecierea dolarului, prețurile scăzute ale materiilor prime și reducerea ritmului de creștere economică al Chinei generează amenințări pentru unele dintre piețele emergente majore, avertizează economiștii PwC.

Economia globală se confruntă din nou cu un cocktail periculos de riscuri, printre care reducerea ritmului de creștere al Chinei, aprecierea dolarului și scăderea prețului materiilor prime și al petrolului.

Însă, de această dată, piețele emergente sunt cele care par cele mai vulnerabile, în vreme ce economiile dezvoltate încă se zbat să depășească perioada de creștere anemică cu care se confruntă de aproape un deceniu, de la debutul crizei financiare globale, arată economiștii PwC.

Fig 1: Emerging economy growth is slowing down – of the E7, only India enjoyed faster growth in 2015 compared to its medium-term average

*Medium-term average defined as 2010-2014, growth measured on a quarterly basis in year-on-year terms

Note: Due to data availability, the growth data for India and Indonesia starts from 2012 Q2 and Q1 2011 respectively

Sources: PwC analysis, Datastream, National Statistical Agencies

După cum arată Figura 1 de mai sus, creșterea economică a încetinit în șase dintre cele mai mari șapte țări emergente (grupul E7), în comparație cu anii trecuți. Doar **India** a avut o creștere economică mai rapidă în 2015 decât ritmul său mediu de creștere pe termen lung. În schimb, economiile **Braziliei** și **Rusiei** sunt în recesiune.

Care au fost factorii care au determinat această deteriorare a situației economice a țărilor emergente?

Ritmul de creștere al economiei chineze încetinește, iar prețurile materiilor prime scad:

După ce a înregistrat rate de creștere de peste 8% între 2000 și 2011, economia chineză a încetinit la un ritm de creștere de sub 7% anul trecut, iar economiștii PwC se așteaptă ca acest ritm să scadă în continuare la aproape 6% în 2017.

“Deși această tendință era așteptată de ceva vreme, reducerea ritmului de creștere s-a produs mai rapid decât anticipau analiștii economici în urmă cu doi ani”, a declarat Richard Boxshall, Economist Senior, PwC.

“Acest risc de decelerare economică este în continuare prezent, în ciuda faptului că în ultima ediție a raportului

PwC Global CEO Survey, directorii generali ai companiilor din China s-au declarat mai optimiști decât omologii lor din Statele Unite cu privire la perspectivele de creștere ale veniturilor companiilor lor”, a adăugat Boxshall.

Principalul efect direct al decelerării economiei Chinei se vede deja în evoluția comerțului internațional. **Brazilia** și **Indonezia** sunt statele cele mai expuse la scăderea comenzilor venite din China. Spre exemplu, impactul direct al scăderii cu 10% a exporturilor Indoneziei către China va duce la o reducere a ritmului de creștere al țării cu 0,2%. Reducerea ritmului de creștere al Chinei și a comenzilor acesteia au și un efect indirect prin scăderea prețurilor materiilor prime. **Rusia, Indonezia, Brazilia** și, într-o mai mică măsură, **Mexic** sunt toate exportatori neți de materii prime, prin urmare suferă din cauza scăderii prețurilor acestor produse.

Datoriile externe în valută sunt de asemenea o vulnerabilitate pentru unele economii emergente:

Aprecierea dolarului american corelată și cu gradul de îndatorare în valuta americană reprezintă un motiv de îngrijoare pentru unele companii din piețele emergente, pentru gospodării (și într-o mai mică măsură pentru guverne), așa cum se poate observa în Figura 2 de mai jos. Economiiștii PwC consideră că:

- **Brazilia** și **Turcia** sunt printre țările considerate “foarte vulnerabile” în privința datoriei externe.
- Datoria externă a **Chinei** este însă relativ protejată de efectele aprecierii dolarului datorită faptului că datoria denominată în valută reprezintă doar o mică parte din economie, deși unele companii chineze sunt mai expuse din acest punct de vedere.
- **Indonezia, Mexic, Rusia și India**, restul de patru state dintre cele mai mari șapte economii emergente din lume, au o poziție intermediară în privința expunerii la datoria denuminate în dolari – chiar dacă primele trei

au și alt tip de expunere legată de prețurile materiilor prime și de dependența de exporturile către China. India pare să fie într-o poziție mai stabilă, iar în prezent pare să fie cea mai solidă dintre economiile emergente majore.

Decidenții politici au ceva spațiu de manevră pentru a adopta măsuri în sprijinul economiei:

Analiza PwC arată că:

- Unele dintre statele E7 au suficient spațiu fiscal, pentru că au deficite bugetare relativ mici și un nivel redus al datoriei publice. Chiar și în **Mexic** sau **Rusia**, acolo unde deficitul bugetar este de peste 3% din PIB, datoria publică este mai mică de 60% din PIB. Decidenții politici pot folosi stimulul fiscal pentru a încuraja cererea, în cazul în care ritmul creșterii economice continuă să scadă.
- Lucrurile sunt mai puțin clare în privința politicii monetare, atâta vreme cât inflația rămâne la niveluri ridicate în **Brazilia, Rusia și Turcia**, dar este sub target în **China**. Cu toate acestea, având în vedere că nivelul dobânzilor de politică monetară este mai ridicat în statele E7 decât în economiile dezvoltate – în prezent cea mai mică dobândă dintre statele E7 este înregistrată în Mexic (3,25%) – decidenții au spațiu de manevră pentru a adopta măsuri de stimul monetar dacă doresc.

„Per total, perspectivele economice pe termen scurt ale economiilor emergente s-au deteriorat, deși multe dintre acestea au în continuare un potențial foarte bun de creștere pe termen lung. Prin urmare, recomandăm clienților noștri să își testeze planurile de afaceri din piețele emergente în ipoteza unui scenariu de creștere mai redus în aceste state în următorii câțiva ani”, a conchis Richard Boxshall.

Pentru mai multe detalii, vă rugăm accesați ediția de luna aceasta a Global Economy Watch la adresa de internet www.pwc.com/gew.

Tax Magazine nr. 02 februarie 2016

- **Cosmin Flavius Costas**
Argument
- **Luisiana Dobrinescu**
Inspectia fiscală 2016. Noi reguli și noi controverse
- **Radu Bufan**
Aplicarea abuzivă a regulilor antiabuz
- **Ciprian Păun**
Impozitarea veniturilor avocaților. Exerciții de imaginație contabilă
și limitări jurisprudențial-administrative
- **Sergiu Golub**
False creanțe fiscale în procedura insolvenței
- **Vladimir Marinescu**
Salvgardarea principiului certitudinii impunerii în tranzacțiile intracomunitare
- **Tudor Vidrean-Căpușan**
Colectarea, transmiterea și utilizarea datelor personale în cadrul controalelor fiscale
- **Cosmin Flavius Costas**
Arhitectura juridică a unui nou proces fiscal

ANAF – Indisponibilitatea temporară a Sistemului Informatic Integrat Vamal

Agenția Națională de Administrare Fiscală informează că în perioada 10.03.2016, ora 17.00-14.03.2016, ora 08.30 Sistemul Informatic Integrat Vamal va fi indisponibil ca urmare a relocării infrastructurii IT.

Agenția Națională de Administrare Fiscală precizează că au fost luate toate măsurile administrative necesare pentru ca activitatea vamală a operatorilor economici să se desfășoare în condiții de normalitate, orice eveniment deosebit urmând a fi soluționat cu celeritate.

ICCJ – Excepție de nelegalitate a art. 191 alin. (4) din H. G. nr. 1025/2006. Excepție respinsă ca nefondată

Legislație relevantă:

Legea nr. 554/2004, art. 4

Sunt legale prevederile art. 19¹ alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, prevederi care, în vederea instituirii unui tratament unitar pentru situații des întâlnite în practică, în care există o fracțiune de lună până la ziua nașterii copilului, stabilesc faptul că pentru luna în care s-a născut copilul se vor avea în vedere veniturile din luna anterioară celei în care s-a născut copilul.

Soluția legislativă de asimilare a acestei fracții cu cea de-a douăsprezecea lună din termenul de 12 luni stabilit de lege nu este contrară actelor normative cu valoare juridică superioară și nu este de natură să-i prejudicieze pe beneficiarii indemnizației de creștere a copilului, deoarece prin reglementarea în mod unitar a modalității de calcul a indemnizației pentru luna în care s-a născut copilul se elimină dificultățile ivite în determinarea sumei cuvenite în raport cu data nașterii copilului, când aceasta este diferită de data de 1 a lunii respective și când, nu ar fi avut în vedere venitul integral din acea lună, ci numai fracțiunea corespunzătoare până în ziua în care s-a născut copilul.

Decizia nr. 6585 din 9 octombrie 2013

Prin încheierea dată în dosarul nr. 5.563/111/CA/2011 în ședința publică de la 27 septembrie 2012, Curtea de Apel Oradea – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus, în baza dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 554/2004, sesizarea instanței de contencios administrativ pentru soluționarea excepției de nelegalitate invocată de reclamanta PMO cu privire la prevederile art. 19¹ alin. 4 în Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006.

În motivarea excepției, reclamanta a susținut că, prin reglementarea contestată, care prevede că baza de calcul a indemnizației pentru creșterea copilului în luna în care s-a născut copilul este venitul realizat în luna anterioară, se adaugă în mod nelegal la legea specială în materie și anume, la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, care în art. 1 a recunoscut persoanelor îndreptățite dreptul de a beneficia de o indemnizație lunară reprezentând 75% din media veniturilor realizate în ultimele 12 luni.

Reclamanta a mai arătat că Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 este un act normativ cu valoare juridică inferioară, care nu poate modifica legea pentru aplicarea căreia a fost emis și din acest motiv, prevederea contestată trebuie interpretată ca o normă de protecție a mamei care, realizând venituri mai mici în luna în care naște copilul, are dreptul să beneficieze de același salariu ca acela obținut în luna anterioară.

În interesul pârâtului Guvernul României a formulat cerere de intervenție Ministerul Muncii Familiei și Protecției Sociale, solicitând să fie respinsă ca nefondată excepția de nelegalitate, cu motivarea că, dispozițiile criticate sunt în concordanță cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, care reglementează modul de calcul a indemnizației pentru creșterea copilului.

Curtea de Apel Oradea – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a pronunțat sentința nr. 8/CA/2013 – P.I. din 25 ianuarie 2013, prin care a respins cererea de intervenție accesorie formulată de Ministerul Muncii Familiei și Protecției Sociale, a admis excepția de nelegalitate invocată de reclamanta PMO și a constatat nelegalitatea dispozițiilor art. 19/1 alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 1682/2008, care prevede că, pentru

luna în care s-a născut copilul se ia în calcul venitul realizat în luna anterioară celei în care s-a născut copilul.

Instanța de fond a reținut că această dispoziție contravine prevederilor art. 1 alin. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, potrivit căreia, pentru copiii născuți, adoptați, încredințați în vederea adopției, luați în plasament, în plasament în regim de urgență sau tutelă până la data de 31 decembrie 2010, persoanele care în ultimul an anterior nașterii copilului ori producerii evenimentelor menționate, au realizat timp de 12 luni venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit Legii nr. 57/2003 privind Codul fiscal, beneficiază de concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani, precum și de o indemnizație lunară reprezentând 85% din media veniturilor realizate în ultimele 12 luni.

Având în vedere că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 se referă la media veniturilor realizate în ultimele 12 luni, instanța de fond a considerat că norma juridică instituită prin reglementarea contestată este de natură să o prejudicieze pe reclamantă, în condițiile în care aceasta nu își poate valorifica la calculul indemnizației pentru creșterea copilului veniturile mai mari realizate în luna în care a intervenit nașterea copilului.

În aprecierea judecătorului fondului, actul normativ cu forță juridică superioară se referă la veniturile din ultimele 12 luni, fără a cuprinde nici o precizare similară celei din textul a cărei nelegalitate s-a invocat pe cale de excepție.

Împotriva acestei sentințe, au declarat recurs pârâțul Guvernul României și intervenientul Ministerul Muncii Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice,

solicitând ca, în temeiul dispozițiilor art. 304 pct. 9 și art. 304/1 Cod procedură civilă, să fie modificată hotărârea atacată, în sensul respingerii excepției de nelegalitate, în principal ca inadmisibilă, iar în subsidiar, ca neîntemeiată și admiterii cererii de intervenție accesorie.

Ca prim motiv de recurs, s-a invocat aplicarea greșită a dispozițiilor art. 4 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, arătându-se că excepția de nelegalitate poate avea ca obiect numai actele administrative cu caracter individual, astfel că este inadmisibilă excepția invocată cu privire la un act administrativ cu caracter normativ, cum este actul dedus judecătii în prezenta cauză și pentru care legea instituie o altă procedură de contestare.

Prin cel de-al doilea motiv de recurs, invocat pe fondul pricinii, recurenții au susținut că prima instanță a interpretat greșit dispozițiile art. 19¹ alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului.

Recurenții au criticat concluzia instanței de fond că indemnizația pentru creșterea copilului se raportează la veniturile realizate din ultimele 12 luni și că se ajunge la situația de a se avea în vedere doar veniturile realizate în ultimele 11 luni, în condițiile în care se prevede că pentru ultima lună se vor avea în vedere veniturile din luna anterioară celei în care s-a născut copilul.

În dezvoltarea criticii, s-a arătat că excepția de nelegalitate este nefondată, deoarece sintagma „în ultimele 12 luni anterior datei nașterii copilului” trebuie înțeleasă numai prin interpretare sistematică a actului și prin coroborare cu acestea.

Astfel, recurenții au învederat că, prevederile art. 19/1 alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 instituie un tratament unitar pentru situații des întâlnite în practică, în care există o fracțiune de lună până la ziua nașterii copilului și legiuitorul a ales soluția de a asimila această fracțiune cu cea de-a douăsprezecea lună din termenul de 12 luni stabilit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005.

Din acest motiv, s-a apreciat că această prevedere a fost introdusă tocmai în vederea asigurării unui tratament echitabil pentru toate persoanele care îndeplinesc condițiile de acordare a indemnizației pentru creșterea copilului, ținându-se cont de faptul că, nașterea unui copil sau o situație de adopție, plasament sau tutelă se poate înregistra oricând pe parcursul unei luni și pentru a nu defavoriza persoanele aflate în aceste situații din punct de vedere al nivelului veniturilor și respectiv, al stabilirii cuantumului indemnizației pentru creșterea copilului.

Ca argument pentru lipsa de temei a excepției de nelegalitate s-a invocat elaborarea actului contestat în baza art. 108 din Constituția României, republicată, art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 și cu respectarea Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și a Regulamentului privind procedurile pentru supunerea proiectelor de acte normative spre aprobarea Guvernului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 50/2005.

Considerentele Înaltei Curți asupra recursurilor:

1. Aspecte de fapt și de drept relevante

Inadmisibilitatea excepției de nelegalitate a fost invocată neîntemeiat ca prim motiv de recurs, constatându-se că, prin

dispozițiile art. 4 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 262/2007, nu a fost restrâns domeniul de aplicare a acestui mijloc procedural și deci pe calea incidentă a excepției de nelegalitate poate fi contestată legalitatea actelor administrative cu caracter individual și a celor cu caracter normativ, cum este cazul actului contestat în prezentul litigiu.

Recursurile declarate în cauză vor fi admise pentru motivul comun de modificare formulat în baza art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă pentru aplicarea greșită a legii, care a determinat pronunțarea unei soluții contrare legii de admitere a excepției de nelegalitate.

Excepția de nelegalitate invocată de intimata – reclamantă PMO are ca obiect dispozițiile art. 19/1 alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, care prevăd că, pentru luna în care s-a născut copilul, se ia în calcul venitul realizat în luna anterioară celei în care s-a născut copilul.

Nelegalitatea normei care stabilește baza de calcul pentru indemnizația de creștere a copilului în luna în care acesta s-a născut a fost invocată în raport cu prevederile art. 1 alin. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, cu modificările și completările ulterioare și art. 19¹ alin. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006.

Conform dispozițiilor art. 1 alin. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 1 ianuarie 2009, persoanele care, în ultimul an anterior nașterii copilului, au realizat timp de 12 luni venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, beneficiază de concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului

cu handicap, de până la 3 ani, precum și de o indemnizație lunară în cuantum de 600 lei sau, opțional, în cuantum de 85% din media veniturilor realizate pe ultimele 12 luni, dar nu mai mult de 4.000 lei.

În aplicarea acestui act normativ, normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 prevăd în art. 19/1 alin. 2 că, baza de calcul a indemnizației pentru creșterea copilului se determină ca sumă totală a veniturilor realizate în ultimele 12 luni anterior datei nașterii copilului și împărțită la 12.

Norma cuprinsă în art. 19¹ alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 reglementează exclusiv baza de calcul pentru indemnizația de creștere a copilului în luna în care acesta s-a născut, fără a modifica modalitatea de calcul stabilită prin prevederile legale susmenționate.

Elaborarea acestei norme s-a impus în scopul asigurării unui tratament unitar al situațiilor concrete, în care există o fracțiune de lună până la ziua nașterii copilului, cu excepția cazului în care acesta se naște pe data de 1 a unei luni.

Soluția legislativă de asimilare a acestei fracții cu cea de-a douăsprezecea lună din termenul de 12 luni stabilit de lege nu este contrară actelor normative cu valoare juridică superioară și nu este de natură să-i prejudicieze pe beneficiarii indemnizației de creștere a copilului, deoarece prin reglementarea în mod unitar a modalității de calcul a indemnizației pentru luna în care s-a născut copilul se elimină dificultățile ivite în determinarea sumei cuvenite în raport cu data nașterii copilului, când aceasta este diferită de data de 1 a lunii respective și când, nu ar fi avut în vedere venitul integral din acea lună, ci numai fracțiunea corespunzătoare până în ziua în care s-a născut copilul.

În consecință, prevederea cuprinsă în art. 19¹ alin. 4 din

Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 este conformă legii în baza căreia a fost adoptată cu respectarea limitelor competenței de reglementare a autorității emitente, dat fiind că, nu se adaugă la lege un alt mod de calcul pentru indemnizația de creștere a copilului, stabilindu-se cazul particular al acestei indemnizații pentru luna în care s-a născut copilul tocmai în vederea asigurării unui tratament echitabil pentru toate persoanele care îndeplinesc condițiile de acordare a indemnizației respective, ținându-se cont de faptul că, nașterea unui copil sau o situație de adopție, plasament sau tutelă se poate înregistra oricând pe parcursul unei luni și nu pentru a defavoriza persoanele aflate în asemenea situații din punct de vedere al veniturilor și al stabilirii cuantumului indemnizației.

Legalitatea dispozițiilor art. 19¹ alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 se constată nu numai față de conformitatea acestora cu întregul conținut al reglementării din actul respectiv și cu prevederile actului normativ cu valoarea juridică superioară, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, dar și față de respectarea normelor de tehnică legislativă cuprinse în Legea nr. 24/2000 și în Regulamentul privind procedurile pentru supunerea proiectelor de acte normative spre adoptare Guvernului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 50/2005.

Astfel, se reține că, actul administrativ contestat în cauză a fost adoptat de executiv prin însușirea proiectului inițiat de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu atribuții și competențe în domeniu și a fost avizat de autoritățile publice interesate în aplicarea acestuia și de Ministerul Justiției, care avizează proiectele de acte normative, inclusiv din punct de vedere al legalității, încheind succesiunea operațiilor din etapa de avizare.

Pentru considerentele care au fost expuse, Înalta Curte va admite recursurile și va modifica hotărârea atacată, în sensul că, va admite cererea de intervenție accesorie formulată în interesul pârâtului Guvernul României de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, prin transmiterea calității procesuale a autorității care a inițiat proiectul de hotărâre, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei. Pe cale de consecință, va fi respinsă ca neîntemeiată excepția de nelegalitate a dispozițiilor art. 19/1 alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 invocată de reclamanta PMO.

Soluția instanței de recurs și temeiul juridic al acesteia

În baza dispozițiilor art. 312 alin. 1 Cod procedură civilă și art. 20 din Legea nr. 554/2004, Înalta Curte a admis recursurile și pentru motivul de recurs prevăzut de art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, a modificat sentința instanței de fond, în sensul că, admitterii cererii de intervenție accesorie formulată în interesul pârâtului Guvernul României de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și respingerii ca neîntemeiată a excepției de nelegalitate a dispozițiilor art. 19¹ alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006.